

MADÁR

Kezem teljesen elzsibbadt
Az éjszaka feküdt rá
Nem az unoka
Öregség, amiben élek
Fa odvában remete
Házam otthonom is egyben
Asztalomon a mindennapi
Rémület meleg kenyere
Fölszeletelem, kiszáll a lelke
Köztem és köztem
Bolygók közti hidegség
Mondani egyre nehezebb
Napjaim napraforgóból
A magok hullanak
Ki az időből
Kőből faragtam, olyan
Akár a madár
Konstatálom elégedetten
Egy óvatlan pillanatban
Elrepültem

MÉG NEM

Gyermekkorban fölrügött
Labdák nem hullanak le
Riadtan látom kis ürgebőr
Kesztyű csuklómon láncon
Árnyékom cipelem, hangya
Elesett társát
Valamit belém dobnak

Gyűrűzöm, mint a víz
Mint egy bogár idegesítően
Hold mászkál az
Ég celofánján
Sasszézok föl s alá
Számban cigaretta, hónom
Alatt a félelem bibliája
Még nem tudom a szót
Mely utoljára hagyja
El a számat

METSZŐOLLÓ

Szemedbe hulltam, apró bogár
Értem könnyezel, egyetlen
Hajszálon függök, ki ne tépd
Összetákolt ketrec most

Hullok darabokra szét
Emlékszem, nem tudom, mire
Lebetonozva az éj ibolya
Világítja álmaimat be

Rekkenő hőség, a macska
Elpárolog, nyelvem kilóg
Lapulok a ház tövéhez

Nyúlárnyéka van a félelemnek
Redőnyök leeresztve egy
Metszőolló zaja a kertben